

31998D0501

1998 8 12

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 225/29

KOMISIJOS SPRENDIMAS**1998 m. liepos 24 d.**

dėl tam tikrų specifinių sandorių, nustatytų rengiant Protokolą dėl perviršinio deficito procedūros, taikant Tarybos direktyvos 89/130/EEB, Euratomas dėl bendrojo nacionalinio produkto rinkos kainomis įvertinimo suderinimo, 1 straipsnį

(pranešta dokumentu Nr. C(1998) 2204)

(tekstas svarbus EEE)

(98/501/EB, Euratomas)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1989 m. vasario 13 d. Tarybos direktyvą 89/130/EEB, Euratomas, dėl bendrojo nacionalinio produkto rinkos kainomis įvertinimo suderinimo ⁽¹⁾, ir ypač į jos 1 straipsnį,kadangi bendrojo vidaus produkto rinkos kainomis apibrėžimui, pateikiamam 1993 m. lapkričio 22 d. Tarybos reglamente (EB) 3605/93 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties priede pateikto Protokolo dėl perviršinio deficito procedūros ⁽²⁾, taikymo, 2 straipsnyje daroma nuoroda į Direktyvos 89/130/EEB, Euratomas, 2 straipsnio sąvokos apibrėžimą,

kadangi tikrinant statistinius duomenis, kurie yra pateikiami pagal Protokolą dėl perviršinio deficito procedūros, Komisijai apie tai pranešama ir ji privalo įvertinti tam tikrus specifinius sandorius, kurie daro poveikį BVP arba BNP;

kadangi, siekiant taikyti reglamento (EB) 3605/93 2 ir 6 straipsnius dėl Protokolo dėl perviršinio deficito procedūros, būtina išaiškinti ir užbaigti tam tikrą ESS antrojo leidimo taisyklių dėl minėtųjų specifinių sandorių pagal Direktyvos 89/130/EEB, Euratomas, 1 straipsnyje pateiktą BNPrk sąvokos apibrėžimo struktūrą;

kadangi šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Direktyvos 89/130/EEB, Euratomas, 6 straipsniu įkurto Komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Siekiant taikyti Direktyvos 89/130/EEB, Euratomas, 1 straipsnį specifiniai sandoriai, kurie daro poveikį BVP arba BNP, ir kurie buvo pripažinti iki 1997 m. gruodžio 31 d. ir apskaitos metodai, kuriuos valstybės narės taiko šiems sandoriams pagal ESS antrąjį leidimą, pateikiami šio sprendimo priede (pridedamas).

2 straipsnis

Valstybės narės peržiūri savo BVP ir BNP apskaičiavimus nuo 1994 m., kad būtų atsižvelgta į 1 straipsnyje nurodytus apskaitos metodus.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1998 m. liepos 24 d.

Komisijos vardu

Yves-Thibault DE SILGUY

Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 49, 1989 2 21, p. 26.⁽²⁾ OL L 332, 1993 12 31, p. 7.

PRIEDAS

I. Palūkanų normos nustatymas obligacijų su didele nuolaida ir obligacijų su nuliniu kuponu atveju**1. „Standartinės“ obligacijos**

ESS 79 (706 pastraipa) nurodomas obligacijų, kurios gali būti apibrėžiamos „standartinėmis“, emisijos kainos ir nominalios vertės skirtumo nustatymas (tų, kurių šis skirtumas yra nedidelis):

- trumpalaikių obligacijų emisijos kainos ir nominalios vertės skirtumas laikomas palūkanomis, kurios fiksuojamos išleidžiant akcijas; dėl to šis skirtumas daro poveikį valstybės biudžeto deficitui,
- vidutinio termino ir ilgalaikių obligacijų emisijos kainos ir nominalios vertės skirtumas laikomas ne palūkanomis, bet turimo turto vertės padidėjimu ar sumažėjimu; dėl to šis skirtumas nedaro poveikio valstybės biudžeto deficitui.

Tada būtina atskirti šiuos dalykus:

- skirtumą tarp trumpalaikio ir vidutinio termino: tai nustatyta toliau pateikiamame 2 punkte,
- skirtumą tarp obligacijų, kurių emisijos kainos ir nominalios vertės skirtumas laikomas nedideliu (standartinės obligacijos), ir obligacijų, kurių šis skirtumas yra didelis (nestandartinės obligacijos); tai yra obligacijų su didele nuolaida arba didele priemoka atveju. Toliau pateikiamas 3 punktas apima obligacijas, kurios išleidžiamos su didele nuolaida.

2. Skirtumas tarp trumpalaikio ir vidutinio bei ilgalaikio termino

Vekseliai ir trumpalaikės obligacijos yra tokie vertybiniai popieriai, kurių išpirkimo terminas yra iki 12 ir 12 mėnesių.

Tai garantuoja puikų standartinių obligacijų, kurios išleidžiamos panašia į nominalią vertę kaina, palyginamumą ES šalyse ir tai atitinka ESS 79; dėl to trumpalaikių obligacijų palūkanų mokėjimo įrašai negali būti perkeltami iš vieno metų į kitus.

3. Obligacijos su didele nuolaida

Obligacijos su didele nuolaida yra obligacijos, išleidžiamos mažesne negu nominali verte, o jų palūkanų norma yra mažesnė negu rinkos norma.

Obligacijos su didele nuolaida yra apibrėžiamos kaip obligacijos, kurių nominalus kuponas yra mažesnis negu 50 % atitinkamų įplaukų suėjus išpirkimo terminui (paskaičiuojama pagal emisijos kainą).

Šių obligacijų su didele nuolaida atveju, emisijos kainos ir nominalios vertės skirtumas laikomas palūkanomis, ir šios palūkanos išmokamos obligacijos išpirkimo metu. Tai atitinka sprendimą, priimtą dėl obligacijų su nuliniu kuponu registravimo.

4. Obligacijos su nuliniu kuponu

Obligacijos su nuliniu kuponu emisijos kainos ir išpirkimo kainos skirtumas yra laikomas palūkanomis, kurios registruojamos kaip palūkanos, sumokamos suėjus obligacijos išpirkimo terminui.

II. Palūkanų registravimas indeksuojamų obligacijų atveju

„Indeksuojamos“ obligacijos turi būti registruojamos dviem skirtingais būdais, atsižvelgiant į tai, ar obligacija yra susiejama su vartotojų kainų indeksu, ar su finansiniu turtu, pvz., užsienio valiuta arba auksu.

Tuo atveju, kai obligacija yra susiejama su vartotojų kainų indeksu, „kapitalo padidėjimas“ pakitus indeksui turi būti laikomas palūkanomis. Palūkanos turi būti registruojamos obligacijos išpirkimo metu.

Tuo atveju, kai obligacija yra susiejama su finansiniu turtu, pvz., užsienio valiuta arba auksu, „kapitalo padidėjimas“ neturi būti laikomas palūkanomis, bet „turto vertės padidėjimu/sumažėjimu“, kaip yra užsienio valiuta išleistų obligacijų atveju.

III. Kapitalizuotos palūkanos už indėlius ir kitos finansinės priemonės, apibrėžiamos ESS'79

Palūkanos yra registruojamos atskirai nuo pagrindinės skolos sumos, o kapitalizuotos sumos fiksuojamos, kai sueina palūkanų mokėjimo terminas, o ne išskirstant jas po skirtingus laikotarpius. Tai reiškia, kad indėlių ar mažesnių finansinių priemonių, kurios yra institucinio vieneto įsipareigojimai, atveju kapitalizuotos palūkanos yra registruojamos kaip šio institucinio vieneto išlaidos, kai palūkanos sumokamos šių priemonių savininkams.

IV. Apkeičiamųjų obligacijų, išleistų keliomis išmokėjimo dalimis („coupons courus“), registravimas

Apkeičiamųjų obligacijų atveju (obligacijų, kurios yra išleidžiamos atskiromis dalimis pagal vertybinių popierių išleidimo programą skirtingais laikotarpiais nekeičiant kuponų išmokėjimo datos) kuponas su priaugusiais procentais registruojamas kaip trumpalaikis įsipareigojimas straipsnyje „Gautinos ir mokėtinos sąskaitos“ (ESS'79 kodas F72).

Praktiškai tai reiškia, kad jeigu institucinis vienetas išleidžia obligaciją keliomis dalimis pagal vertybinių popierių išleidimo programą, tačiau su tuo pačiu kuponu, jis pakelia paskutiniųjų emisijos dalių kainą, kad visi obligacijos savininkai gautų tokį patį pelną. Pradinės emisijos kainos ir aukštesnės antrosios emisijos dalies kainos skirtumas yra registruojamas kaip antrojo savininko trumpalaikis įsipareigojimas, kuris bus padengiamas atėjus kupono išmokėjimo terminui.

V. Kilmės obligacijos

Kilmės obligacijos, kaip ir apkeičiamosios obligacijos, yra obligacijos, kurios išleidžiamos keliomis dalimis pagal vertybinių popierių išleidimo programą iš to paties šaltinio, t. y. su ta pačia nominalia palūkanų norma bei tomis pačiomis kuponų išmokėjimo ir padengimo suėjus mokėjimo terminui datomis.

Joms būdinga tai, kad naujos emisijos dalys gali būti išleidžiamos praėjus keliems metams nuo pirmosios emisijos. Dėl to jos išleidžiamos su nuolaidomis ir priemokomis, kurios gali būti didelės pasikeitus rinkos palūkanų normai per tą laikotarpį nuo pirmosios emisijos.

Siekiant atskirti emisijos nominalią vertę ir kainą (nuolaidą ir priemoką) tuo metu kai išleidžiamos naujos emisijos dalys, reikia skirti emisijos dalis pagal vertybinių popierių išleidimo programą, kurios išleidžiamos per dvylika mėnesių nuo pirmosios emisijos, ir emisijos dalis pagal vertybinių popierių išleidimo programą, kurios išleidžiamos po dvylikos mėnesių.

Kiekvienos emisijos dalies pagal vertybinių popierių išleidimo programą, išleidžiamos per dvylika mėnesių nuo pirmosios emisijos, nominalios vertės ir emisijos kainos (nuolaidos ir priemokos) skirtumas privalo būti laikomas turto padidėjimu arba sumažėjimu.

Kiekvienos emisijos dalies pagal vertybinių popierių išleidimo programą, išleidžiamos po dvylikos mėnesių nuo pirmosios emisijos, nominalios vertės ir emisijos kainos (nuolaidos ir priemokos) skirtumas privalo būti laikomas palūkanomis.

VI. Finansinis lizingas

Visi lizingo sandoriai turi būti laikomi veiklos lizingu. Pavyzdžiui, tai reiškia, kad jeigu institucinis vienetas parduoda nekilnojamąjį turtą arba kitą pagrindinį kapitalą ir vėl išsinuomoja su ketinimu jį įsigyti lizingo termino pabaigoje (dėl to ši operacija turi daug finansinio lizingo bruožų), sandoris privalo būti laikomas veiklos lizingu. Dėl to įplaukos, gautos pardavus nekilnojamąjį turtą, yra fiksuojamos kaip deficitą mažinančios įplaukos. Įsipareigojimas išpirkti turtą pasibaigus lizingo terminui yra sąlyginis įsipareigojimas, kuris nefiksuojamas kaip skola.

VII. EB (Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo, t. t.) vardu veikiančių nacionalinių institucijų klasifikacija

Tie instituciniai vienetai, kurie reguliuoja rinką ir paskirsto subsidijas, privalo būti suskirstyti taip: jeigu šių institucinių organų negalima padalinti į rinką reguliuojančiuosius ir subsidijas paskirstančiuosius, tai šie vienetai turi būti priskirti Vyriausybiniam sektoriui, jeigu jų išlaidos, patirtos reguliuojant rinką, lyginant su visomis išlaidomis yra mažesnės negu 80 %.

VIII. Mainų palūkanų normomis ir valiutų mainų sandoriai

Mainų palūkanų normomis sandorių atveju turi būti fiksuojami tiksliai dviejų mainų sandorių šalių grynai palūkanų išmokėjimai (įplaukos).

Valiutų mainų sandorių atveju bet kokia nesumokėta skola užsienio valiuta turi būti įvertinta pagal rinkos keitimo kursą, o ne pagal mainų sandoryje sutartą keitimo kursą.

IX. Pensijų fondai

Tam tikri pensijų fondai, kurie finansuoja išmokas daugiausia iš einamųjų lėšų ir kiek mažiau kapitalo finansavimo pagrindu, turi būti priskirti Vyriausybės sektoriaus socialinio draudimo fondų subsektoriui.

Priskyrimo kriterijai yra tokie: šie fondai yra instituciniai vienetai, kadangi turi užbaigtą sąskaitų sistemą ir savarankiškai priima sprendimus, ir jie moka išmokas apdraustiesiems neatsižvelgdami į individualią riziką, o tai reiškia, kad šios užimtumu grindžiamos pensijų programos yra sukurtos kolektyvinio finansinio balanso principu.
